

عنوان مقاله:

اثربخشی خانواده درمانی سیستمی بر نگرش ناکارآمد و صمیمیت زناشویی زوجین دارای تعارضات زناشویی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

منیره اردانی - کارشناسی ارشد رشته مشاوره، واحد علوم تحقیقات تهران (خمین)

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی خانواده درمانی سیستمی بر نگرش ناکارآمد و صمیمیت زناشویی زوجین دارای تعارضات زناشویی بود. روش این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل نابرابر بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه زوجین مراجعه کننده به مراکز و کلینیک های مشاوره منطقه ۲ شهر تهران بوده است. با استفاده از روش نمونه گیری دسترس تعداد ۴۰ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب و به صورت تصادفی ساده در دو گروه آزمایش (۲۰ نفر) و گواه (۲۰ نفر) تقسیم شدند. برای گرد آوری داده های پژوهش از پرسشنامه نگرش ناکارآمد بک و وایزمن و پرسشنامه صمیمیت زناشویی استفاده شد. ابتدا پیش آزمون با استفاده از پرسشنامه های ذکر شده از هر دو گروه (آزمایش و کنترل) به عمل آمد. سپس گروه آزمایش با استفاده از پروتکل درمانی آزمودنی ها در گروه آزمایش طی ۸ جلسه ۲ ساعته، تحت مداخله درمانی قرار گرفت. پس از مداخله پس آزمون از هر دو گروه به عمل آمد. بر اساس نتایج بدست آمده از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که مداخله درمانی در گروه آزمایش منجر به بهبود میانگین نگرش ناکارآمد و صمیمیت زناشویی در پس آزمون نسبت به پیش آزمون شده است. بنابراین خانواده درمانی سیستمی بر نگرش ناکارآمد و صمیمیت زناشویی زوجین دارای تعارضات زناشویی تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

نگرش ناکارآمد، صمیمیت زناشویی، تعارضات زناشویی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1197548>

